

Ректор Цетињске богословије о. Благоје Рајковић рукоположен у презвитерски чин; Митрополит Јоаникије: Држава дужна да обезбиједи право на вјерску наставу



Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије служио је данас у четврту недјељу по Духовима, 10. јула, Свету службу Божију у Цетињском манастиру, током које је рукоположио досадашњег ђаконa Благоја Рајковића у свештенички чин и освештао нове антиминсе.

Високопреосвећеном Митрополиту саслуживали су Преосвећени Епископ буеносајрески и јужно-централноамерички г. Кирило, свештенство Митрополије црногорско-приморске и епархија Сремске и Жичке, уз молитвено учешће вјерног народа.

Послије читања Јеванђеља о великој вјери, сабранима се обратио Владика

Кирило, који је подсјетио да је први човјек Адам имао посебан дар непосредног општења са Богом те да у том рајском стању, у том непосредном односу са Богом, није имао потребу за вјером.

“Он је видео Бога, разговарао с Њим, чак се, на неки начин, понашао као раван Њему, јер је такав и створен по лику и прилици Његовој. Међутим, тим трагичним догађајем гријехопада првога човјека, човјек је изгубио дар непосредног општења са Богом. Али Господ милостив му је дао наду кроз обећање да ће му послати Спаситеља и дао му је дар, шесто чуло вјере, односно, могло би се рећи у ширем смислу, религиозно чуло”, казао је Владика Кирило и појаснио да религија у буквалном значењу значи однос са Богом.

По његовим ријечима вјера је велики дар човјеку и не достиже се неким нашим способностима, техником, умозакључивањем, размишљањем, практиковањем, него тим личним осјећањем, исконским, односа са Богом који је имао први човјек у рају, које до краја није изгубио. И управо данашње Јеванђеље о томе говори:

“Господ кроз вјеру тог римског капетана, који није припадао изабраном народу, тј. старозавјетној цркви, изобличава на неки начин и сумње чак и Његових најближих ученика, да не говоримо јеврејских старешина, који су мислили да су синови Аврамови ако само извршавају формално закон обрезање и друга правила која су била прописана Мојсијевим законом. Он их је изобличавао говорећи: Ако би били дјеца Аврамова, ви би радили дјела Аврамова, и ваше срце далеко стоји од мене. А ево, срце једног капетана римског проникнуто вјером се отворило за Бога и познало је у Христу Исусу Спаситеља свијета. И тако се и тај капетан са том простом вјером вратио Њему да му исцијели његовог слугу.”

Иако је Господ чак желио да уђе у његову кућу, капетан је толико проникао у тајне вјере и показавши велико смирење је рекао да је он недостојан да Господ уђе у његову кућу, али да вјерује да ће само једном ријечју исцијелити његовог слугу и тако је и било. Господ се задивио и рекао да такву вјеру ни у Израиљу не нађе, а Господ то говори, како је објаснио Владика, зато што би се очекивало да израиљски народ, који има то отачко наслеђе вјере кроз вјекове, буде учитељ свим другим народима.

Посебно је указао на аспект капетановог милосрђа због којег је његово срце било пријемчиво вјери, подсјетивши да Јевреји кажу Господу да је достојан да му исцијели слугу јер им је учинио добро и изградио синагогу.

“Дакле, милостивост и дубље поштовање, да кажемо, човјека, ближњег, његових религијских обичаја. И сигурно је код тог капетана већ било сазрело сазнање бесмислености тих многобожачких римских обичаја”, бесједио је Епископ буеносајрески и јужно-централноамерички г. Кирило, објаснивши да се срце човјеково кроз ту љубав према ближњему, кроз милостињу, отворило за вјеру те да Господ, видјећи тај вапај, правилан став, увијек брзо одговори на молитве праведника.

На крају Литургије, благодаривши Богу живоме на овоме дивноме сабрању код ћивота Светога Петра Цетињскога, у току којег је крштен и миропомазан слуга Божији Иван Црнојевић, Високопреосвећени Митрополит Јоаникије је казао да је данас мали Иван примио дар од неба, да је крштен и светим миром помазан, да је постао члан Цркве Божије, и да се због тога радује и небо и земља.

У архипастирској бесједи Владика је истакао да се исто тако радује небо и земља што смо данас добили новог свештеника о. Благоја Рајковића, који је био један од најбољих ђака свих генерација Цетињске богословије. О. Благоје се школовао на Богословском факултету и класичној филологији у Београду, затим у Грчкој, а Свети архијерејски синод га је недавно поставио за ректора Цетињске богословије.

“Данас је примио свештенички чин, као што му то и пристоји, јер о. Благоје увијек је спајао, још од свога дјетињства, вјеру и књигу, ученост и подвиг, и то га и препоручује да буде ректор наше богословске школе. Да такав ректор, заједно са професорима Богословије, припрема будуће свештенике и, ако Бог да, будуће вјероучитеље”, нагласио је Високопреосвећени Митрополит.

Осврнувши се на коментаре појединих истакнутих чланова у нашем друштву, како је вјеронаука нешто заостало и превазиђено и да угрожава европски пут Црне Горе, Митрополит црногорско-приморски је подсјетио да је управо супротно, као и да се у већини европских држава вјеронаука изучава у основним и средњим школама.

“Родитељи који желе да њихова дјеца уче вјеронауку, имају то право и држава је дужна да им то право обезбиједи, и то у основним државним и средњим школама, као грађанима своје земље. То је право и родитеља и

дјеце, које нико оспорити не може! И управо они који то причају, они су највише антиевропски и они највише угрожавају секуларни карактер државе, јер секуларност државе подразумијева да сви имају иста права. Већина народа у Црној Гори је вјерујућа, без обзира да ли припада православној или исламској или католичкој вјери, већина народа је вјерујућа и и морамо саопштити да је то право нажалост ускраћено.”

Констатовао је да нам то право није омогућено ни Темељним уговором, јер Темељни уговор то не може да обезбиједи, него закони у држави морају да обезбиједe слободу за вјерску наставу у основним и средњим школама.

“Ето у каквом друштву живимо! Али то нама ништа није необично, увијек је Црква имала доста препрека у овоме свијету, доста неразумијевања. Ако Господа и Спаситеља нашега Исуса Христа, у вријеме Његовог проповједања Јеванђеља на земљи, многи нијесу разумјели, не само да га нијесу разумјели него су били директно против Њега, не знајући због чега, ако је Он у овоме свијету примио и неразумијевање и клевете и распеће, и страдање и смрт, а шта ми друго да очекујемо?! Дакле, када вас не разумију и када вас клеветају, а то чине свакодневно, будите сигурни да је то знак да сте на правоме истинском путу Божјем”, бесједио је Митрополит.

Даље је поучио сабране да је пут Божији спасоносни, јер је Господ сишао до нашега незнања, неразумијевања и до наших неспоразума, да би све то исцијелио, да би нас препородио све заједно и да би оно што је раздијељено објединио. По његовим ријечима свештеничка служба у том погледу има велики значај, да измири оне који су завађени, који се не разумију, да их обједини, да их приведе познању истине и да их ослободи од свега онога што поробљава човјека, а највише га поробљава гријех и тама и неразумијевање. Свештеници су дужни да се моле за све, за вјерне, за пријатеље, а поготово за непријатеље, јер ту молитву Бог највише воли и обдaruје и онога ко се моли и оплемењује и онога за кога се молимо.

“И то смо дужни чинити, понајпре свештеници, али не само они, него и сви хришћани! Да избацимо сваку мржњу, сваку освету, сваку пакост, свако злопамћење, иако понекад је тешко издржати, али треба. И наравно то ће нам Бог примити као знак наше вјере и помоћи ће свима. Хришћани треба да се моле и за себе и за своје ближње, и за пријатеље и за непријатеље, и за цио свијет, а посебно свештеници.”

На крају Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије је још једном честитао новом свештенику, који има велику

обавезу, као ректор да води Цетињску богословију, да та школа функционише на најбољи могући начин, и као свештеник да се моли Богу, врши Свете службе Божије и напаса вјерно стадо који му је Бог повјерио.

“Драга браћо и сестре, велики је ово моменат, Господ нам је дао да данас добијемо новог свештеника, оца Благаја Рајковића, који је недавно постављен за новог ректора Цетињске богословије. Велика је служба коју он врши и коју ће вршити. Да се помолимо Богу за њега, и ми у олтару и ви у храму, сви заједно, да Господ ниспошаље благодат свога Пресветога Духа, да га учини свештеником Цркве Божије, да га обуче у силу са висине. Да га



рењем и
штеничке























































